

Демаркационната линия и нейтралната земя която прѣдставлявахъ съвсѣмъ пустини и безлюдна мястотъ, тегляхъ къмъ себе си Скобелева... Селата на разстояние на петнадесетъ верста бѣхъ очистени. Нито единъ часовой, нито единъ солдатъ на редутите и укреплениета, нито една бабичка въ селата. Само подивелътъ гладни кучета са крияха въ оставените къщи. А между това турцитъ можахъ смѣло да са гордѣятъ съ укреплениета на тази земя. Даже одринскитѣ имъ отстѣпваха...

Скобелевъ дохождаше въ въсторгъ отъ тѣхъ...

— Да бѣше този строител при настъ.... Това е гений на инженерното изкуство.

Азъ чувахъ че относль въ Цариградъ Скобелевъ са запозналъ съ него. Той са оказалъ природенъ турчинъ, Ахмедъ паша, дебель, издутъ, по видимому подвиженъ... Полуграмотенъ турчинъ, който познаялъ нито единъ иностранинъ язикъ...

— Турцитъ въ това отношение исприварили даже европейското военно изкуство. Тъ, въ послѣдните двѣ столѣтия водихъ само отбранителни войни. Имало е время да са научатъ.... Съ турскийтъ Тотлебенъ Скобелевъ са сприятелиъ отлично... Този даже му показалъ укреплениета на Цариградъ и плановете, които още са имахъ на проектъ.

— Какъ това ви са ударе?

— А азъ го понанихъ! Той, както и всичкитѣ турци, не е съвсѣмъ равнодушенъ къмъ шампанското.

Главниятъ фортъ на тази земя, който има позиции Санджакъ-Тепе, бѣше изрисованъ отъ самиятъ Скобелевъ.

— Знаете ли, съ този ключъ нищо не можешъ да отворишъ.

— Защо?

— А за това, че да са домъкнешъ до него е трудно, нуждно е да са взематъ петь голѣми форта. А да завземемъ Санджакъ-Тепе, ще са окаже, че този ключъ не може да уйдише никакъ на ключалката, за това, че задъ него има ежидътъ ключове....

Скоро са обясни, че приказанието ще да са спрѣ на изтътъ къмъ Цариградъ и да не вървимъ по пататъсъ, бѣше получено отъ Петербургъ.... То никакъ не идяше отъ главната квартира на дѣйствующата армия. Отпослѣ го обясняваха съ политически условия които са измѣниха.

— Жалко, че Господаря нѣма тукъ при войските!... говоряше Скобелевъ.